

جسمی، روانی و عاطفی افراد در جامعه در

گرو سلامت روابط زناشویی است.

از طرفی صنعتی شدن جامعه و ضرورت

حضور زن و مرد در خارج از خانه جهت

اشتغال موجب درهم آمیختن نقش های

خانوادگی و شغلی و ایجاد تعارض هایی بین

این نقش ها می شود. اولین حوزه مورد

آسیب این تعارضات، رضایت زناشویی است

که می تواند پیامدهای منفی را برای زوجین

بدنبال داشته باشد. این مساله در مورد

افرادی که دارای کار شیفی هستند جدیت

بیشتری پیدا می کند

رضایت از زندگی زناشویی

یکی از جنبه های بسیار مهم نظام

خانوادگی، رضایتی است که همسران در

ازدواج تجربه می کنند. رضایت یک فرد از

زندگی زناشویی به منزله ی رضایت وی از

خانواده به شمار می رود و رضایت از خانواده

به مفهوم رضایت از زندگی بوده و نتیجه ی

آن تسهیل در رشد و تعالی و پیشرفت مادی

و معنوی جامعه خواهد بود از طرفی عدم

رضایت در زندگی زناشویی پیامدهای مهمی

مانند اختلال در روابط اجتماعی، احساس

تنهایی و انزوا، کاهش رضایت از زندگی و

اختلافات شدید خانوادگی را بدنبال دارد.

گروهی از پژوهشگران بر این باورند که

رابطه ی متقابلی بین رضایت زناشویی و

شغل وجود دارد، بدین معنی که اگر فرد در

یکی از دو حیطه ی شغل و خانواده دچار

مشکل شود حیطه دیگر نیز تحت تأثیر قرار

خواهد گرفت. به بیان دیگر، سلامت

دانشگاه علوم پزشکی
و خدمات بهداشتی درمانی ایلام

عنوان طرح:

بررسی میزان رضایت از زندگی زناشویی

زوجین پرستار در مقایسه با پرستاران

دارای همسر غیر پرستار و عوامل

پیشگویی کننده رضایت از زندگی

زناشویی

مجری اصلی طرح:

مهدی مامنه

همکاران طرح:

حامد آزادی، زینب سارایی، مریم نیک

بینا، آرمان آزادی

پرستاران

از جمله مشاغلی که از دیرباز در تمام مدت شبانه روز فعال بوده پرستاری می باشد. پرستاران به دلیل چرخش و تنوع زمان کار، ممکن است در طول هفته ساعات مختلفی از شبانه روز را در بیمارستان بسر ببرند. بنابراین پرستاران، کار شیفتی اثرات منفی زیادی بر شرایط اجتماعی و خانوادگی آنها گذاشته و باعث از هم گسیختگی فعالیت های اجتماعی مشترک آنها با همسرانشان می شود که این وضعیت می تواند به صورت جدی سلامت روانی آنها را به خطر اندازد. نوبت کاری و بدنبال آن شرایطی چون غیبت از منزل در ساعات مختلف شبانه روز، انتقال فشارهای محل کار به محیط خانه و خانواده و نیز فرهنگ و عوامل محیطی و شغلی که پرستار در محل کار با آنها مواجه است، موجب دوری از جامعه، افزایش افسردگی و کاهش تعاملات بین زوجین شده و می تواند

خطر کاهش کیفیت روابط زناشویی را بدنبال داشته باشد.

محققان در پژوهش های مختلف نشان داده اند که مشاغل شیفتی مانند پرستاری می تواند از جنبه های بسیاری زندگی زناشویی زوجین را تحت تاثیر قرار دهد. نتایج مطالعات همچنین حاکی از آن است که بیشتر پرستاران معتقدند که کار شبانه با ایجاد اختلال در زندگی زناشویی باعث شده تا شوهران خود را کمتر ملاقات کنند

نتایج کار:

بر اساس نتایج این مطالعه، زوجین پرستار در مقایسه با پرستارانی که همسر غیر پرستار داشتند از کیفیت زندگی زناشویی بالاتری برخوردار بودند. به طور کلی رضایت زناشویی پرستاران در حد متوسطی بود. از طرفی توجه به وضعیت معیشتی پرستاران و نیز وجود انعطاف و دادن حق انتخاب در برنامه شیفت ماهانه پرستاران می تواند در بهبود کیفیت زندگی زناشویی آنان موثر باشد.

